

baade til Indtægt og Udgift. Den Mening, jeg da fremsatte, vandt ikke Bifald, og at der nu er hengaaet et Par Aar, inden den er gaaet igjennem, er jo forsaavidt af mindre Betydning; imidlertid har det dog været mig en Tilfredsstillelse, at hvad jeg dengang fremsatte, senere er blevet fundet at være rigtigt.

Der er endnu et Hovedpunkt, som det ærede Udvalg har omtalt, og som efter min Formening er det vigtigste Punkt i den hele Lov, det er det meest indgribende, det er det Punkt, hvorpaa, saavidt jeg skjønner, Finantslovens hele Betydning og Vigtighed vil komme til at beroe. Det ærede Udvalg har i den Henseende kun gjort et Forbehold med Hensyn til at der, da der i denne Finantslov findes Udgifter, som angaae ikke blot det egentlige Kongerige Danmark, men ogsaa Hs. Majestæts Undersaatter i andre Dele af Monarchiet, bør finde Bidrag Sted fra de andre Provindser med Hensyn til de Udgifter, som ere fælles for det Hele, eller som angaae flere Provindser, end det egentlige Danmark. Den meget ærede Finantsminister har dertil gjort den Bemærkning, at det jo var klart, at der vilde finde et saadant Tilskud Sted, men at Forholdene for Niebliffet vare af den Besskaffenhed, at man ikke kunde bestemme, med hvilken Deel, eller med hvilken Andeel, i hvilket Forhold Tilskud skulde ydes fra de øvrige Provindser. Det er, saavidt jeg opfatter det, heller ikke det egentlige og vigtigste Spørgsmaal. Der har vistnok heller ikke hos det ærede Udvalg været Tvivl om, at der vil finde et saadant Tilskud Sted, og om at det har været Meningen, at dette Forhold skulde bestemmes, maa jeg dog virkelig tvivle; men det, der forekom mig at være vigtigt, var, at Loven selv udtalte, hvorledes den forstod, at der blev bevilget Udgifter, som ikke blot angaae Danmark, hvorledes der i saa Henseende skal forholdes, om der til Udgifter, der angaae hele Monarchiet, kan af Ministeriet anvendes Penge fra de andre Dele af Monarchiet, om der til saadanne Poster, som i nærværende Finantslov ere bevilgede for hele Monarchiet, kan anvendes Penge udover den Sum, som her i Finantsloven er bestemt. Dette forekommer mig at være den egentlige Hovedbetragtning; jeg

kan ikke ansee det tilstrækkeligt, at man i saa Henseende gjør et Forbehold, det forekommer mig, at derved lades Tingene selv i det Ubestemte, i det Svævende; man veed ikke, hvad Rigsdagens Mening er; man veed ikke, hvilken Rettefnor der skal opstilles, hvilken Rettefnor der skal følges; man veed ikke, hvor Grændsen er med Hensyn til disse Udgifter, og hvorledes selve Loven skal komme til Anvendelse. Jeg maa imidlertid, forinden jeg gaar videre, tillade mig en almindelig Betragtning, hentet fra, hvorledes Forholdet er til en Finantslov i Almindelighed. Det forekommer mig nemlig, som det ikke vil kunne benægtes, at naar en lovgivende Forsamling bevilger Penge til Udgifters Bestridelse, faaer den lovgivende Forsamling, derved en Fordring paa, at Regnskab bliver aflagt for, hvorledes Pengene ere anvendte. Det er ingen moralsk Fordring, men det er en virkelig constitutionel og juridisk Fordring, og ved et saadant Regnskab formener jeg, forstaaes ikke blot qvitterede Regningee for, at Summen er udgivet til visse bestemte Personer, eller for visse bestemte Gjenstande; men et saadant Regnskab indbefatter tillige fuldstændig Rede og Rigtighed for de Resultater, som ere opnaaede ved Pengenes Anvendelse, de Resultater, som Ministeriet har sat igjennem ved at anvende Statens Penge paa denne eller hiin Maade. Det er, troer jeg, den egentlige Betydning af en Pengebevilling, det er ikke blot et Talregnskab, men det er Resultatet, det er hele Bestyrelsen fra Ministeriets Side, saaledes som den træder frem igjennem Talene. Jeg mener derfor, at ogsaa den ærede Ordfører vil være enig med mig i, at da den danske Rigsdag i 2 Aar har sluttet sig sammen om Hans Majestæt, og har bevilget Penge til dermed saavel at føre Krigen mod Fjenden, som til at betvinge Hans Majestæts oprørse Undersaatter, har den danske Rigsdag derved en fuldkommen constitutionel og juridisk Ret til at kræve Ministeriet til Regnskab for de Resultater, som derved ere vundne, de Resultater, som Ministeriet har opnaaet, de Betingelser, paa hvilke Freden er afluttet, det er, forekommer det mig, det, som er den egentlige Betydning af Bevillingsretten med Hensyn til de Udgifter, som skulle afholdes. Jeg mener